23. Jan. 1957

FACTS

Date:
23. Jan. 1957

Page number:
Dagbog 1957 I s. 13-14

22-1-57.

"The model must impress you, awaken in you an emotion, which in turn you seek to express. You must forget all your theories, all your ideas before the subject."

Henri Matisse.
(1908)

23-1-57.

"Vægten ligger her paa saa uventede steder, at det først ser ud, som om der ikke er særlig vægt paa noget overhovedet. Naa saa øjet har vænnet sig til halvlyset og skelner tingenes konturer i et rum, ser vi, hvor fuldkommen fortællingen er, ser dens dybde og den troskab, hvormed Tjekov har valgt den ene og den anden enkelthed og har sat dem sammen, saa de danner noget nyt." Virginia Woolf.

Disse linier om Tjekov, skabte hos mig da jeg læste dem i eet glimt, en desværre temmelig uhaandgribelig fornemmelse af hvad det er jeg vil. Dette at ganske ligegyldige ting, beholder deres væsen som ligegyldige og alligevel hæves op i en større af betydningsfuld poesi og forklaring – gennem dragen forstaaelse af deres personlige væsen – dette at tingene faktisk lever et stille og begivenhedsløst liv, men med det skær af væsentlighed og poesi der gør at den som nærmer sig med den samme fordringsløshed og med evnen til at kunne dykke ned i dem at identificere sig med og saaledes blive deltagende i den umiddelbare verden de afdækker og rummer – det er (ja det lyder maaske paradoksalt) det samme jeg finder hos Chardin, Købke, Schwitters, J. Gris, som her hos Tjekov – det ordinære, fra hedsammelige hemmelige fond af livs vigtig fylde evig gyldig og umiddelbar betydningsfuldhed.

23-1-57.

Naar en Skabning har "naaet sin fulde Styrke" d.v.s. er blevet haard og egoistisk, saa har han mistet sin Ungdom. Det vil sige: han er skejet ud fra sin sande natur hvormed han fødtes (tao). Den som har mistet sin sande Natur hvormed han fødtes, er Døden nær.

Tao Te King.

23-1-57.

Har siddet og tegnet "Garnbisser" Ak hvor er det dog spidst, forsigtigt — ja formalistisk. Ved nu hvor jeg at jeg vil male et vigtigt voldsomt Billede groft og brutalt —. Maaske er denne Mathighed inspireret af at jeg har set nogle reproduktioner efter Dubuffet den postdadaist og franske kunst værdige dreng. Jeg kan ikke andet end erkende at han interesserer mig — hans fine poetiske (og dramatiske) sans for stof og materiale — hans dejlige vrangen af "Kunst" alle kalligrafier og formerne, og der ligger et eller andet sted en fin sandhed hos hans Figurer — huse — og bygninger har noget sandt og hans bevidste brug af børnetegninger virker mang-fold i den salige bristende humor-ele udstraaler hvad der gør dem i høj grad voksne.
Jeg er dødtræt af den rette linie — ja fanden ta' mig jeg trænger til noget kaotisk — maaske skal man male stramt og saa kaotisk — stramt igen o.s.v.
Jeg trænger til at gaa i opløsning.